
SAMOWIERNIK (2) *sb m*

N pl samowi(e)rnicy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Ten, kto twierdzi, że do zbawienia wystarczy „sama wiara” (2) : Nie sámowiernicy, ále dobrze czyniący, v Páná Bogá wízytko otrzymáią. WujNT 823 marg [idem] Cccccc2v; [WujPosN 1584 II 66 (Linde)]; Oítátnia przekázá ieft/ iż lię o ízátę fwádziebną nie ítáramy: ktora ízátá nie ieftci Wiára/ iáko sámowiernicy wykręciáią: ále ieft miłość á vczynki dobre WujPos 1590 365 (Linde)].

KW, (LWil)